

**Katedra filozofie FFUP
Hodnocení magisterské DP**

Jméno studenta	Aneta Dostalíková					
Název práce	Interrupce jako filozofický problém					
Hodnotil	jméno			datum		
Oponent práce	Marek Petřů			27.8. 2013		
Stupeň hodnocení (označte „X“)	A = 1	B = 1,5	C = 2	D = 2,5	E = 3	F = 4
		x				

Podrobné hodnocení práce

Hodnocení (+)	Stupnice					Hodnocení (-)
	1	2	3	4	5	
1. Probíhaly pravidelné konzultace						1. Konzultace neproběhly
2. Znalost literatury k tématu	x					2. Neznalost literatury k tématu
3. Dostatečný počet použitých relevantních zdrojů	x					3. Nedostatečný počet relevantních zdrojů
4. Dostatečný počet odkazů	x					4. Nedostatečný počet odkazů
5. Dobrá struktura práce a formální správnost	x					5. Špatná struktura práce a formální nesprávnost
6. Dobrá logická výstavba textu	x					6. Špatná logická výstavba textu
7. Dobrý úvod		x				7. Nedostatečný úvod
8. Kriticky hodnotí zdroje	x					8. Nehodnotí použité zdroje
9. Obsahuje analýzu problému	x					9. Nevykazuje analytické schopnosti
10. Zřetelná metodologie	x					10. Bez metodologického ukotvení
11. Ucelený závěr	x					11. Nedostatečný závěr
12. Správně vedený vědecký aparát	x					12. Nesprávně vedený vědecký aparát
13. Kvalitní jazykové podání (stylistika a gramatika)			x			13. Špatné jazykové podání
14. Přílohy (nepovinné)						

Slovní hodnocení:

Aneta Dostalíková se ve své diplomové práci pokusila vyrovnat s obtížnou otázkou morálního statutu lidského jedince v různých fázích ontogeneze a s tím související problematikou umělého přerušování těhotenství či případné postnatální infanticidy. Opřela se přitom o úvahy několika klasických autorů, jejichž argumenty analyzovala a podrobila kritickému pohledu. Práci vhodně uzavřela kapitolkou o psychologii morálního uvažování ilustrující, jak obtížné je v této oblasti dosáhnout nějakého trvalejšího konsenzu.

Práci považuji za velmi zdařilou. Je dobře strukturovaná, srozumitelná, čtivá, přesvědčivá. Nejlepší dojem kazí jen několik gramatických chyb.

Katedra filozofie FFUP
Hodnocení magisterské DP

I přes vědomí značné problematičnosti se autorka nebála formulovat vlastní normativní pozici. Za klíčový mezník, kdy plod dostává nezczizitelné právo na život, navrhuje okamžik zrození (s. 49). Necht' se tento návrh stane bodem, na kterém diplomantka prokáže svou schopnost ve verbální debatě hájit své názory. Neboť jediné dva argumenty, které jsem pro podporu této pozice v práci našel, jsou tyto: 1. okamžikem porodu se dítě dostává vně těla matky a přestává být na matce naprosto závislé, 2. okamžikem porodu se dítě stává členem společnosti přičemž infanticida by byla společensky škodlivá.

O obou argumentech je však možno pochybovat. Proč by měla být prostorová lokace (uvnitř vs. vně), podobně jako kontingentní závislost na mateřském organismu, morálně relevantním faktorem? Je přece alespoň teoreticky představitelná ektogeneze (tj. vývoj v „umělé“ děloze, in vitro). Což embrya prosperující nějakou dobu po oplodnění in vitro mají být plnohodnotnými morálními subjekty, a nemohou být, jak se dnes děje, ničena? A co se týče argumentu sociálního, ten je ryze intuitivní. Příslušníci mnoha jiných kultur takovou intuici nepocítují. Členem společnosti se většinou jedinec nestává automaticky, biologicky, ale účastí na nějakém přechodovém rituálu. Součástí společnosti je až ve chvíli, kdy je jako lidský uznán. A k tomuto uznání u mnohých kultur dochází až později po narození. I v naší společnosti je možné klást si otázku, jestli vražda novorozence psychotickou matkou má být trestána mnoholetým vězením, často přísněji než vražda loupežná. Dokázala by diplomantka přinést ještě nějaké další argumenty?

Celkově však práci Anety Dostálkové hodnotím velmi pozitivně, **doporučuji** ji k obhajobě a navrhuji známku **B**.